

360 graders utsikt fra området høyeste punkt. Mt. Everest litt til høyre for midten.

Okhaldhunga Times, April 2016

Kjære venner

Begynnelsen på det trettende året

Den 2. mars hadde vi vært i Okhaldhunga i tolv år. Det gikk upåaktet hen, man feirer ikke avslutninger her.

Men man feirer begynnelser: Den 3. mars begynte vi på vårt 13. år i Okhaldhunga. Og da lagde staben overraskelses-selskap for oss, med te og taler med gode ord. Her er det Direktør Tuk som hilser, mens vi var plassert på æres-stoler som grånende brud og brudgom.

Så var det vår tur, og vi stotret vi oss gjennom våre egne nepali-taler, slik vi pleier. Her sammen med Kagendra, som er fagforeningsleder for staben på sykehuset, og hoved-arrangør for festen. Minneverdig stund.

Etter jordskjelvet

Møte i «jordskjelv-gruppa», de som arbeider med gjenoppbygging. Ingeniør Roshan viser hvordan husene er ødelagt, og prinsippene for å bygge billige, jordskjelvsikre hus i landsbyene. Byggematerialer blir stein, jord og litt treverk. Sement er for dyrt og vanskelig der det ikke finnes veiforbindelse.

*De er i gang!
Her har de begynt gravearbeidene til det aller første huset «jordskjelv-gruppa» står for. Det er den jordløse sherpa-familien vi har fortalt om tidligere, som skal bo der. Pappa'n i familien deltar i arbeidet sammen med naboer.
Huset blir ikke stort, men kan bli begynnelsen til et nytt liv for en familie som er vant til harde kår..*

Andre må greie seg selv. Mens de har ventet har deres hjem under en presenning som sakte har utviklet seg til et bølgeblikkskur.

Nå har statens ingeniører besøkt deres hus en gang til, og noen våger å begynne å rive. Noen har begynt å bygge for å komme i hus før regntiden. Pengene fra staten har ikke kommet ennå, men nå vil de i hus. Det har vært godt med varme lappetepper i vinter!

En dyrebar spasertur!

Kjenner dere igjen Priti Bahadur?

I februar så dere at han lå i ukomfortabelt nakkestrekk, med 12 kg festet med skruer inn i skallen. Han var lammet i armer og bein, og det var stor jubel den første dagen han kunne samle hendene i en hilsen.

Nå kom han gående tilbake for oppfølging hos doktoren!

Hans kone er syv måneder gravid nå, var fire da han falt ned og brakk nakken. Så snart kommer han tilbake som pasientvenn for henne.

Livet lå i grus for ham og familien. Å kunne spasere rundt på egne ben og fortsette livet nå er en større glede enn han kunne forestille seg før fallet.

Fødsel

Så ble vi igjen minnet på hvorfor det er så viktig å ha Mødreventehjem her, med plass til alle som trenger å bo nær sykehuset når fødselen nærmer seg. Dr. Rabin hadde vakt på natten, og fortalte på morgenmøte neste dag:

«S. Sherpa er 31 år gammel. Hun hadde født fire barn før, tre jenter og en gutt. Men gutten døde, og de ville så gjerne ha en sønn. Så hun ble gravid igjen. Da fødselen begynte kom barnets føtter først ut. Så underkroppen til navlen, men der stoppet det. De så at det var en gutt, og at han sprellet med bena. Da prøvde de å tilkalle en jeep for å bli kjørt til sykehuset. Men i landsbyen er det bare én bil, og han som skulle kjørt den var syk. De mobiliserte familie og naboer, og løp med henne på bære til sykehuset. Det tok fem timer. Da hadde barnet sluttet å sprelle tre timer før de kom fram, og bena ble blå.»

Det tok dr. Rabin fem minutter å forløse barnet, men da hadde det åpenbart vært dødt en stund. En velskapt gutt.

Hvis hun hadde bodd på Mødreventehjemmet i tiden før fødselen ville dette ikke vært noe problem, og de ville reist hjem med den levende gutten de ønsker seg så sterkt. Mødreventehjem er en av de billigste og mest effektive måtene å bedre fødselsomsorgen her på.

Her legges fundamentet for nytt Mødreventehjem. Det får 24 plasser, 20 for ventende mødre og 4 for underernærte barn. Planen er at det skal stå ferdig i løpet av 2016. Her ser vi det nye kantinebygget i bakgrunnen, og øverst til høyre skimtes skurene som nå fungerer som ventehjem.

Kamala fikk sin sønn som hun aldri får se.

Kamala er 18 år og blind. Hun ble giftet bort til en som var döv og ikke kunne snakke. Men ingen blir elsket så høyt som Kamala! Mannen slipper henne ikke av syne, og han er så stolt av henne. Han lager masse lyd og hun ler og koser seg under hans overveldende omsorg. Hun er i overkant intelligent, mens han har litt for lite, kan det se ut for andre. Men et lykkeligere par skal du lete lenge etter. De er blitt ventehjemmets maskoter, som alle kappes om å hjelpe. Kjærligheten overrasker!

Sprengt Mødreventehjem

Vi har aldri hatt så fullt hus noen gang!

Den siste måneden har det vært opptil 21 gravide mødre på de 10 sengene vi har! Hele gulvet har vært dekket av madrasser på nattestid.

Bakerst til venstre ser dere vår blinde Kamala, med sin døve mann. Vi gleder oss til nytt og større hus!

Praksis, og medisinsk almenndanning

For et par måneder siden skrev vi om det nye praksis-kurset vi har begynt å kjøre for helsestasjons-stab. Det går over elleve uker, og første kull studenter er ferdige om et par uker. Det neste begynner to dager deretter, så det går på løpende bånd.

Her er det vår utmerkede Anestesi Assistent Nirwan som gir praktisk undervisning i hvordan man bedøver en arm, uten å behøve å legge hele pasienten i full narkose.

Kurset er ment å gi mest praktiske ferdigheter. Men litt «medisinsk almenndanning» må også til. Her er alle deltagerne samlet i vår stue. Vi ser på en fantastisk presentasjon, «**Don't panic!**», som den svenske legen Hans Rosling har lagt ut på nettet, om hvordan helsesituasjonen i verden har endret seg gjennom de siste 200 år! Den finnes på hjemmesiden www.gapminder.org og anbefales på det varmeste, også for nordmenn som er interessert i verdens helsetilstand. Dr. Keshab oversetter fra engelsk til nepali.

Honning og bananblader

To-åringen var uheldig, og satte seg på rumpa oppi gryta med kokende bøffel-fôr. Vi prøvde vanlig brannskade-behandling, men det ble infisert og ekkelt. Så gikk vi over til «jungel-metoden», med honning og steriliserte bananblader. Da snudde det! Etter at bildet ble tatt har det bare gått framover, og nå kan gutten skrives ut om få dager.

Påske

Ny tradisjon: Langfredag har kirken sin blodgiver dag til blodbanken på sykehuset! «Til minne om Jesus Kristus som ga sitt blod for syndere» - står det på plakaten. Slik vil også vi gi av vårt blod, som kan være livgivende behandling for pasienter.

Presten vår, Dig Lal Rai, var en av de glade blodgivere på langfredag.

Han hadde blodgruppe B positiv. En pasient med alvorlig anemi lå og ventet på akkurat slikt blod.

Det var i alt ti som ga blod. Langt flere var møtt opp, men vi trengte bare O og B blod. Derfor var det en hel gjeng som skuffet sto tilbake med A og AB, med det var det fullt av i blodbanken vår.

En god måte å markere langfredag på, vi gir gjerne tradisjonen videre! Etter at blod var tappet, samlet vi pasientene utenfor og fortalte hva som skjedde en fredag for 2000 år siden. Blodet ga ordene tyngde.

- Men ingen av pasientene visste hva som skjedde tre dager etter denne sørgelige hendelsen en fredag!

For påsken endte ikke med fredagen!

Også i år samlet vi oss på steinen i risåkeren da sola sto opp påskemorgen. I år sprengte vi steinens kapasitet! Frokosten for to hundre ble rasjonert ut så det skulle bli en smak til alle. Det var mange nye og mange som ikke delte troen der også. Presten tok oss gjennom hele historien, fra Egypt og til den nye jorden, så det ble en grundig innføring! Etterpå gikk vi opp i elven og fem ungdommer ble døpt.

*De glade nydøpte, tre sherpagutter,
en lærer og lillesøsteren til presten.
Langs elven i jungelen hadde vår
Herre pyntet med orkideer som
dåpskandidatene fikk.*

Hilsen
Kristin og Erik

Hjelp oss å bygge et jordskjelv-sikkert sykehus i Okhaldhunga!

Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**

Overføringen må merkes:

"Nytt sykehus i Okhaldhunga. Prosjektnummer: 118.15.354"